אמר לה מופר ליכי למחר מהו. דהא קיימיה לנדריה היום דכיון ל) מיר כי. ב) למיל מחי לקמן עב:, ג) [מכר לעיל סח. ושם איתא רבא], ד) ובמדבר לו.

> תורה אור השלם 1. אַלָּה הַחָקִים אַשַׁר יָּגֶּיה יִיָּ אֶת משֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתוֹ בֵּין אָב לְבִתּוֹ לַאִשְׁתוֹ בֵּין אָב לְבִתּוֹ בּנִעַרִיהַ בַּית אַבִּיהַ:

2. וְאָם הָיוֹ תִהְיֶה לְאִישׁ ונדריה עליה או מבטא שְּׁפֶתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל נַפְשָׁה: במדבר ל ז

הגהות הב"ח

(מ) גמ' הריני נזירה דילה שעה כל"ל ואות ד נמחק: (ב) רש"י ד"ה אמר לה ו' וקיימוה וכיון היימוה תו לא מלי: (ג) ד"ה או דלמא כיון דלא מהיום לשמע: (ד"ה ואם ממלא לומר כיוו דקיימו היום כלומר דלא חיילא: (ה) ד"ה לא מהכא וכו׳ דטעמא דאינו:

פירוש הרא"ש

הא לא אמר. ולעולם לא אמינא הפרה ולעונט למ ממימו השפה מתוך הכלל: אמר מופר ליכי [למחר] מהו מי מדהחמר מופר קיים היום דמי דאם לא קיים היום דמי דלם לל כן אמלי אמר למחר: או דלמא. כיון דלא אמר בפירוש קיים ליכי היום לא דיקיי ליה מכלל דכי אמר מופר ליכי למחר כאילו אמר קיים ליכי היום: קיים אחר קיים ליכי היום: קיים ליכי שעה (אחת) מהו מי אמרינן דהוי כאילו אמר טננרים דיהר כחיכו חלח"כ שעה יהיה קיים ואח"כ יהיה מופר: או דלמא. אף בהא נמי לא אמריי הפרה מתוך הכלל: היכא דקאמר קיים ליכי שעה ומופר ליכי אחר שעה מי אמרינן כיון דקיימו שעה מקויים הוא לעולם: או דלמא. כיון דכוליה יומא בר הקמה ובר הפרה הוא כל היום ברשותו להפר כל היום ברשותו נהפר ולקיים הלכך לא הוי קיום אם לא שקיימו יום שלם ודאי אם אמר לה קיים ליכי סחם פשיעא דשוב אינו יכול להפר דהא כתיב

(ד) אם המלא לומר כיון דקיימו היום. ולא חיילא הפרה עד למחר אלמא דבהאי יומא דשמע ניחא ליה דלקיים וכמאן דאיתיה לקיום דמי דקיימו בידים ולא הוי הפרה כלל: אמר לה קיים ליכי שעה. אחת מהו: או דלמא הא לא אמר לה. מופר ליכי לאחר שעה אחת: אם ממלא לומר. דתיהוי קיום הואיל ולא אמר לה: מיהו אמר לה. מופר ליכי לאחר שעה מהו: מי אמריגן כיון. דאמר לה קיים ליכי שעה אחת דקיימו לעולם ושוב אינו מיפר או דלמא כיון דכוליה יומא דשמע ביה נדרה בר הקמה והפרה הוא שאם לא קיימו בשחרית וקיימו בערבית הוי מקויים וכן אם לא הפירו בשחרית והפירו בערבית הוי מופר דכל היום כשר להפרת נדרים וכי הדר ואמר מופר ליכי ליהוי מופר: ושמע בעלה וחמר וחני. כלומר ואני אהיה נמי כמותיך כיון דאמר הכי אינו יכול להפר נזירות חשתו: וחמחי נימח דהחי דחמר ואני אנפשיה הוא דאמר. דליהוי מיר: אבל הריני נזירה דילה. דהאמרה איהי שעה אחת: קיימיה. בעל משום לאתפוסי בה דידיה: אבל לאחר שעה. דכבר חל נזירות עילויה: אי בעי למיפריה. אמאי אינו יכול להפר אלא כיון דקיימו משום לאתפוסי בה נזירות דידיה קיימו. והכא נמי בנדרים כיון דקיים שעה אחת קיים לעולם ושוב לא מצי מיפר: לא. מהכא ליכא למשמע מינה (ה) טעמא דאינו יכול להפר דקסבר כל ואני

כמאן דאמר קיים ליכי לעולם [דמי] ותו לא מלי מיפר אבל היכא דלא קיימו אלא שעה אחת וחזר והיפר לה בשעה אחרת תיבעיא לך: בדרבי' מח האב לא נחרוקנה רשוח לבעל. דאין הבעל מיפר אלא בשותפות כדמפרש לעיל (דף סח:): מת הבעל נתרוקנה רשות לחב. כדמפרש בגמ': בזה יפה כח האב מכח הבעל. דנתרוקנה רשות לאב: שהבעל מיפר בבגר. כדאמרינן במסכת כתובות (דף מ.) הגיע זמן ולא נשאו אוכלות משלו ואוכלות בתרומה וכל הנודרת על דעת בעלה נודרת שמאכילה הואיל והוי חייב במזונותיה כי נודרת יכול להפר לה: אב אינו מפר בבגר. כדכתיב בנעוריה די ולא בבגרותה:

דאמר מופר ליכי למחר אלמא דבהאי יומא דשמע ביה הוי נדר

(ב) וקיומי קיימיה ותו לא מלי מיפר לה: או דלמא כיון [דלא] אמר (ג).

ומופר ליכי בהדי קיים ליכי מהיום דשמע לה קאמר דתיהוי מופר:

את"ל הא לא אמר לה אמר לה מופר ליכי למחר מהו מי אמרינן למחר לא מצי מיפר דהא קיימיה לנדריה היום או דלמא כיון דלא אָמר לָה קיים ליכי היום כי קאמר לה מופר ליכי למחר מהיום קאמר יואם תמצא לומר אפילו הכי כיון דקיימו היום למחר כמאן ראיתיה דמי (א"ל) קיים ליכי שעה מהו מי אמרינן כמאן דאמר לה מופר ליכי לאחר שעה דמי או דלמא הא לא אמר לה יאם תמצא לומר הא לא אמר לה מיהו אמר לה ימאי מי אמרינן כיון דקיימו קיימו או דלמא כיון דכוליה יומא בר הקמה ובר הפרה הוא כי אמר מופר ליכי לאחר שעה מהגי ת"ש הריני נזירה ושמע בעלה ואמר ואני "אין " יכול להפר ואמאי נימא ואני דאמר הוא על נפשיה דהוי נזיר אבל הריני נזירה דילה (a) דשעה אחת קיימא לאחר שעה אי בעי ליפר אמאי אין יכול להפר לאו משום דכיון דקיימו קיימו לא קסבר יכל ואני כמאן דאמר קיים ליכי לעולם דמי: בותני סימת האב לא נתרוקנה רשות לבעל "מת הבעל נתרוקנה רשות לאב בזה יפה כח האב מכח הבעל בדבר אחר יפה כח הבעל מכח האב "שהבעל מפר בבגר והאב אינו מפר בבגר: **גבו'** מאי מעמא דאמר קרא יבנעוריה בית אביה מת הבעל

נתרוקנה רשות לאב מנלן אמר מרבה דאמר קרא בואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה

וקשיין אהדדי אלא דרבה בכולהו גווני מספקא ליה וכי קאמר את"ל הא לא קאמר לה לישנא [קטיע] נקט ואין הכי נמי דבעי למימר את"ל הא לא אמר לה ולא עוד אלא דאפי׳ אמר לא מהני: אם פמלא לומר כיון דקיימיה היום למחר כמחן דחיתיה דמי. משום דכיון דחמר מופר ליכי למחר מכלל דאוקמיה היום וכיון דאוקמיה היום למחר כמאן דאיתיה דמי דמחר אינו זמן הפרה: קיים ליכי שעה מהו. דלא דמי שעה ואחר שעה ליום ומחר משום דהכא כוליה יומא בר הפרה הוא: ואמר ואני אין יכול להפר. דכיון דאמר ואני שהתפים בנזירותה גלי אדעתיה דגיחא ליה וה"ל כאילו אוקמיה למירותה ומש"ה אינו יכול להפר. ואמאי נימא ואני דאמר הוא על נפשיה דהוי נזיר כלומר דעתיה שיהא הוא נזיר ומשום הכי אתפים בנזירותה אבל נזירות דילה נהי דעל כרחיך שעה אחת קיימיה דאי לא היכי מתפים ביה לאחר שעה אי בעי ליפר אם איתא דכי אמר קיים ליכי שעה ומופר ליכי לאחר שעה מהני דודאי אי מהני לא שנא כי אמר הכי בבת אחת א"נ דאמר קיים ליכי שעה ולאחר מיכן אמר מופר ליכי אלא

ודאי מש"ה אמרי" דאינו יכול להפר

משום דכיון דקיימו קיימו: ודחינן

ואם המלא לומר הא לא אמר לה. מהאי לישנא משמע דאילו שו א מיי פייג מהלי אמר היים ליכי היום ומופר ליכי למחר פשינוא ליה דמבני ודחר ... ידרים הלי כב סמג

מהיום קאמר אלמא פשיטא

ליה לרבה דאילו אמר לה קיים ליכי

היום ומופר ליכי למחר לא מהני יש ד מיי שם טוו

אמר קיים ליכי היום ומופר ליכי למחר פשיטא ליה דמהני ובתר

הכי משמע דלא מהני דהדר בעי מופר ליכי למחר מהו וכו' או

דלמא כיון דלא אמר קיים ליכי היום כי אמר לה מופר ליכי למחר

מקיש מהא לא תפשוט דאה"נ דלאחר שעה מלי מיפר אלא דקסבר דכיון דאמר ואני סתמא כמאן דאמר קיים ליכי לעולם דמי ולא אפשיטא ולחומרא הלכך לא הויא הפרה: בותבר' מת האב לא נחרוקנה רשוח לבעל. שאין הבעל יכול להפר: שהבעל מיפר בבגר. בגמ' מפרש: גמ' מחי טעמה דחמר קרה בנעוריה בים אביה. מאי טעמא לא נתרוקנה רשות לבעל כמו לאב. והיינו דאמר הכא מאי טעמא ולקמן בסמוך גבי מת הבעל נתרוקנה רשות לאב בעי מנלן: בנעוריה בית אביה. משמע אע"ג דליתיה לאב אכתי איתיה בית אביה: ואם היו מהיה לאיש. לעיל מיניה כתיב הפרה דאב וסמיך ליה ואם היו תהיה לאיש שתי הויות במשמע:

גמ' בנעוריה בים אביה. כל זמן שהיא נערה שלא בגרה לא תלא מהיש מרשות אביה ואפילו היא ארוסה במשמע הלכך כי מת האב לא נתרוקנה רשות לבעל: אם היו תהיה לאיש. בשני הויות הכתוב מדבר:

קיים היום, משום דלמחר לא הוי בר הפרה: ת"ש האשה שנדרה בנזיר כו' אינו יכול להפר. ומסיק נזיר ושמע חברו (נזיר כא:) דא' ואני כמ"ד קיים ליכי דמי, ולכך הכא נהי

עין משפט

נר מצוה

סימן רלד סעיף מה:

:סעיף מו

ם ג מיי׳ שם טוש״ע שם

קעי' מח: ב ה ו מיי שם הלי יח [יב] טוש"ע שם קעיף

: 30

בא ז מיי׳ פי״א מהל׳

נדרים הלי

לאוין רמב טוש"ע י"ד

סימן רלד סעיף טו: בב ח מיי׳ שם טוש״ע

שם סעיף יא:

מוש"ע שם סעיף ב: בד י מיי שם הלי ז

תוםפות

מכאן השלמת התוספות מכתב יד שנמצא לדפים ע ע"א

שנמצא לדפים ע ש"א עד עם ע"א א' לה קיים ליכי שעה אחת מי אמרי כמאן דא' מופר לאחר שעה דמי. דהכי משמע לשוט שעה חת יהל מקויים לכל לחר

שעה מופר: ואת"ל. דלא

שנה) תופני ואולי. למו הוי הפרה מדיוק לשונו: א' לה מאי. פי' א' קיים ליכי שעה אחת מופר ליכי

ניכי שעה חחת תופר ניכי חחר שעה [מי אמרינן] כיון דקיימו קיימו: בי א' לה מופר ליבי אחר שעה [מהבי]. ולה דמי [להל

דלעילן דלא מהני

סב שיבוש סב

לאוין רמב טוש"ע

ליל בעל מיגו גייו ובדין הוא דליפר לה והוא ליתסר וטעמא דלא מלי מפר כיון דמי, ונכך הכח נהי (דמאני) [דמואני] דא' קיימי' דילמא דשעה אחת קאמר, כלומר היה לנו לומר דה"ק קיים ליכי שעה אחת, וא"כ לאחר שעשה מלי מפר: לא קסבר. כל יאני כמאן דא' קיים ליכי לעולס דמי: מתני' מת האב כו' בזה יפה כח האב. דנתרוקנה לאב ולא לבעל: שהבעל מפר בבגר. קס"ד בגמ' דארוסה שבגרה הבעל לחודיה יפר

נתרוקנה רשות לבעל אמאי לא גמריי בעל מאב דדרשיי בסמוך דנתרוקנה רשות לאב מואם היו תהיה לאיש ולעיי מיניי כתיי הפרת אב וסמיך ליה ואם היו תהיה לאיש:

מים יותר שמים היאם מחים מחים למים למים וליים שלם] אלם למת בפירוש קיים ליכי שעה אחר שעברה השעה יכול היא מקויים לעולם ודוקא לשחיקה הוא דבעינן [יום שלם] אבל אם אחר בפירוש קיים ליכי שעה אחר שעברה הששע בעלה להפר שכל היום הוא ברשוחו לקיים ולהפר: ת"ש. דאם קיימו שעה אחת שוב אינו יכול להפר: הריני גוירה וששע בעלה ואבר ואני. כלוחר וגם אני מור: אינו יכול להפר. דכיון דאחר ואני בעתיה דניתא ליה במאי דנדרה והוי קיום

ואמר ואני. כנומר וגם של עדי: אינו יבוד החפר. דכיון דמתר וחני גני דעמיה דניחת קיים האמרי היום של עדי: אינו יבוד החפר. בלומר נהי דמיה דמיה לומר ואינו בשיה החיי בעי למיפריה. כלומר נהי דמתרי דכיון דמתר ואוים היים של מתר מיים לומר בשיה בא דריני ווידה בילה שעה אחת קיים לא שבה לחוד ביי. כיון דלה ממר ביי שנה אחת מיימ לה היי קיים לא לו שנה שהם עד שיתיים מירותו והיי כלינו שנה אחת ותיים ליכי שנה אחת ותיים ליכי שנה אחת ותיים ליכי שנה אחת ותיים ליכי שנה אחת הבעל בתרוקנה רשות לאב. ומפר כל ימי נערותה: שהבעל מיפר בבנר. בנמרא מפר בבנר. כדמתי בבנר. כדמתי בנים אפים ליכי קתם דהיינו לעולם: מתניי מת האב לא בתרוקנה רשות לבעל. ואין לה הפכה עד שתנאף: מת אביה. דמשמע בית אביה. דמשמע בית אביה ומנא לן דנתרוקנה רשות לאב. דהוה מסתבר למימר כיון שילאה מרשותו שעה אחת שלה היה יכול להפר לבדו שוב לא תחזור לרשותו: